

N:o 33.

Ank. till Riksd. Kansli den 17 Mars 1881, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af så väl en af Kongl. Maj:t afgifven nådig proposition som ock enskilde motionärers framställningar i fråga om eftergift af kronans rätt till danaarf.

(I. A.)

Stats-Utskottet, som fått till behandling emottaga *dels* en af Kongl. Maj:t aflåten proposition, angående eftergift af kronans rätt till ett danaarf, *dels* ock två af enskilda personer i likartadt syfte vid innevarande riksmöte gjorda framställningar, har dessa frågor i ett sammanhang förehafte och får dem härmed till Riksdagens pröfning anmäla samt dervid meddela de yttranden, hvartill hvarje framställning ansetts föranleda:

1:o. Sedan hustru Anna Olsdotter i Hjulåsen den 8 Februari 1876 Ang. danaarf efter hustru Anna Olsdotter i Hjulåsen. affidit, utan att några arfvingar efter henne vore kända eller inom natt och år efter dödsfallet sig anmält, samt Kongl. Maj:ts och Rikets Svea Hofrätt genom laga kraftvunnen dom den 29 Maj 1879, i mål emellan Advokatfiskalen i Kammarkollegium, å Kongl. Maj:ts och Kronans vägnar å ena, samt Carl Jansson och Jan Svensson i Haborshyttan, Jonas Pehrsson i Lekvattnet och Petter Andersson i Taberg jemte utredningsmannen i Anna Olsdotters bo, å andra sidan, angående bättre rätt till Anna Ols-

dotters qvarlåtenskap, förklarar, att, enär upplyst vore, att i den ort, der Anna Olsdotter varit bosatt och afflidit, man icke afvetat någon arfvinge efter henne, äfvensom att någon sådan icke inom den i 15 kapitlet 6 § Ärfdabalken utsatta tid af natt och år från dödsfallet låtit sig afhöra, samt Carl Jansson, Jan Svensson, Jonas Pehrsson och Petter Andersson, hvilka först efter nämnda tids förlopp annäلت sig till utbekommande af arf efter Anna Olsdotter, icke visat laga förfall, qvarlåtenskapen efter Anna Olsdotter skulle såsom danaarf tillfalla Kongl. Maj:t och kronan, så hade hos Kongl. Maj:t eftergift af ifrågavarande danaarf blifvit sökt af förbemälda Carl Jansson, Jan Svensson, Jonas Pehrsson och Petter Andersson, af hvilka de två förstnämnde vore gifva med systerdöttrar till Anna Olsdotter samt Jonas Pehrsson vore systerson och Petter Andersson systersons son till Anna Olsdotter; och hade sökanderne till stöd för sin ansökning åberopat, att de, som vore bosatta inom annat län, först kort före arfskiftesdagen den 5 April 1878 erhållit kännedom derom, att arfsrätt efter Anna Olsdotter för dem uppstått, hvarjemte sökanderne med bevis styrkt, att de befunne sig i mindre bemedlade omständigheter. Efter det såväl Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i Örebro län som Kammaradvokatfiskals-embetet, hvilkas yttranden deröfver inforrats, till berörda ansökning tillstyrkt bifall, samt Advokatfiskals-embetet derjemte upplyst, att danaarfvat, efter afdrag af den embetet lagligen tillkommande andel, utgjorde 254 kronor 67 öre, så har Kongl. Maj:t uti en till Riksdagen den 4 nästlidne Februari aflåten nådig proposition (N:o 13), med afseende å hvad sålunda förekommit, föreslagit Riksdagen, att kronans rätt till ifrågavarande medel, 254 kronor 67 öre, måtte varda på sökanderne öfverlåten.

Efter tagen kännedom af de till ärendet hörande handligar, får Utskottet, som emot den nådiga framställningen icke haft något att erinra, hemställa,

att hvad Kongl. Maj:t i förevarande hänseende föreslagit måtte vinna Riksdagens bifall.

Ang. danaarf
efter kusken
Jan Erik
Eriksson.

2:o. Genom Lösings, Bråbo och Memmings häradsrätts utslag den 1 November 1880 förklarades, att arfvat efter aflidne kusken Jan Erik Eriksson, efter hvilken icke någon arfvinge inom föreskrifven tid sig anmält, skulle tillfalla Kongl. Maj:t och kronan. I anledning häraf och med för-

mälan, att kusken Eriksson, som till S:t Johannis församling inom Lösings härad inflyttat under hösten år 1856 samt derstädes aflidit den 11 Oktober 1876, sålunda i tjugu år tillhört bemälda församling, att församlingen, hvilken, bestående af endast omkring 1,800 invånare, hade tre folkskolor, hvaraf en i eget hus och de två öfriga i hyrda lokaler, i följd af de senares olämplighet beslutit att uppbygga ett nytt folkskolehus och derjemte reparera sin gamla skolhusbyggnad, samt att nämnda kommun, såsom belägen invid staden Norrköping, hade en större fattigvårdstunga än vanligen vore fallet, hvilket förhållande uppkommit synnerligast deraf, att en mängd arbetarefamiljer från nämnda stad till kommunen inflyttat, men att kommunen detta oaktadt visat det vackraste intresse för barnaundervisning och folkbildning samt för dess befrämjande gjort och fortfarande ärnade göra stora uppförfningar, har Herr *Isaac Asklöf* uti en inom Riksdagens Andra Kammare väckt, till Stats-Utskottet remitterad motion (N:o 9) föreslagit, att, efter afdrag af Kammaradvokatfiskalens andel, Riksdagen måtte åt S:t Johannis församlings skolråd bevilja utbekommande af omskrifne danaarf efter aflidne kusken Jan Erik Eriksson.

Af de till Utskottet ingifna handlingar, rörande detta ärende, har icke kunnat inhemtas, huruvida ofvan omförmälda utslag, hvarigenom berörda qvarlätenskap efter kusken Eriksson förklarats böra såsom danaarf tillfalla Kongl. Maj:t och kronan, vunnit laga kraft; men i allt fall hafva några särskilda omständigheter icke synts föreligga, på grund af hvilka Utskottet kunnat finna anledning tillstyrka Riksdagen att, med frångående af den vid flerfaldiga föregående tillfällen i frågor af likartad beskaffenhet uttalade åsigt, till S:t Johannis kommun afstå den kronan möjligen tillkommande rätt till ifrågavarande danaarf. Utskottet hemställer alltså,

att Herr Isaac Asklöfs förevarande motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

3:o. Uti en inom Andra Kammaren väckt, till Utskottet öfverlemnad motion (N:o 14) har Herr *E. G. Boström* hemställt, att Riksdagen måtte åt Eds församling af erkestiftet afstå danaarfvat efter arbetskarlen Per Söderberg.

*Ang. danaarf
efter arbets-
karlen Per
Söderberg.*

Utaf de till Utskottet af motionären ingifna handlingar i ärendet inhemtas, att arbetskarlen Per Söderberg den 8 Oktober 1864 aflidit utan att efterlemna kända arfvingar och att han, som i lifstiden tillhört Eds

församling, efterlemnad en behållning, uppgående den 1 Januari 1880 med upplupna räntor till 140 kronor 97 öre, hvilken qvarlåtenskap genom Sollentuna häradsrätts laga kraftvunna utslag den 30 Juli 1880 förklarats skola såsom danaarf tillfalla Kongl. Maj:t och kronan.

Redan vid 1879 års riksdag väcktes af samme motionär förslag om afstående af kronans rätt till ifrågavarande qvarlåtenskap, hvilket förslag, i enlighet med hvad Utskottet tillstyrkt, blef af Riksdagen afslaget. Och Utskottet får, under åberopande af Riksdagens i dylika frågor förut uttalade mening, jemväl nu tillstyrka, att kronans rätt till berörda danaarf icke måtte till förmån för ofvannämnda församling eftergifvas. Utskottet hemställer alltså,

att Herr E. G. Boströms omförmälda motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 17 Mars 1881.

På Stats-Utskottets vägnar:

E. KEY.
